

at man ikke ønsker kontingentet anvendt til de omhandlede formål. Alt, hvad medlemmet skal gøre, er at underskrive blanketten og sende den til foreningen. Når dette er gjort, er medlemmet fritaget fra at bidrage til partipolitiske formål; og det gælder vel at mærke, indtil medlemmet udtrykkeligt på eget initiativ tilkendegiver det modsatte. Der er altså ikke tale om, at medlemmet hvert år skal indsende en ny blanket eller erklæring.

Man skal altså efter regeringens opfattelse for det første gøre sig klart, at den gældende ordning allerede indebærer et indgreb i foreningernes frie dispositionsret. For det andet skal man tage i betragtning, at det er en overordentlig lettilgængelig fremgangsmåde, loven anviser for de medlemmer, der ikke ønsker at bidrage til partipolitiske formål.

Den gældende ordning er udtryk for en afvejning af på den ene side hensynet til de lovlige beslutninger om anvendelse af kontingenter, der træffes i foreningerne, og på den anden side hensynet til at beskytte det enkelte medlem mod at skulle bidrage til partipolitiske formål, som vedkommende ikke ønsker at støtte.

Regeringen kan derfor heller ikke støtte det sidste forslag.

Pia Gjellerup (S):

Selv om vi er mange, der synes, at det er meget lang tid siden, det sidst var sommer, så er det jo mindre end et år siden, og netop i forsommeren havde vi en debat, som havde et grundlag, der også snerpede i den retning, som de to forslag, der her debatteres, går i. Det er altså en genoptagelse af en diskussion, som vi havde meget grundigt for mindre end et år siden.

SF vil indrette beslutningerne i interesseorganisationer, bestemte interesseorganisationer, efter SF's nøje overvejelse og lige netop sådan, som SF ønsker det, og altså ikke efter, hvordan organisationerne selv ønsker at træffe deres foreningsretlige beslutninger.

I Socialdemokratiet respekterer vi demokratiske organisationers demokratiske beslutningsprocesser, sådan som jeg også sagde det i maj-juni måned sidste år.

Venstre gentager sin enøjede propaganda, og den kan ikke bruges til meget.

I Socialdemokratiet synes vi, det er nødvendigt og rigtig, at den enkelte er sikret mod at skulle yde bidrag til et politisk parti, som den enkelte ikke ønsker at yde bidrag til. Det sikrer den nuværende lovgivning, som vi fuldt ud støtter.

Det undrer mig i øvrigt, at ingen af de to forslag behandler mulighederne for aktionærer eller kunder for at melde fra i forhold til at støtte politiske partier gennem diverse selskaber og virksomheder. Denne ligestilling havde SF faktisk øje for tilbage i maj-juni måned, men det er altså glemt nu.

At Venstre ikke mener, det er værd at overveje en ligestilling mellem de afbalancerede, gældende regler i forhold til den ene side af det politiske spektrum, men gennemfører en ligestilling i forhold til den anden side af det politiske spektrum, undrer mig ikke så meget. Sans for rimelighed har aldrig tynget det parti.

I Socialdemokratiet afviser vi de to forslag, som det er fremgået, og jeg tror ikke, at debatten i dag vil kunne føre meget nyt til den meget grundige argumentation, der har været. Nu kan det være, der er skiftet nogle ordførere – det har vi ikke gjort i Socialdemokratiet – men jeg vil henvise til de argumenter, både for og imod, der verserede under den spændende debat tilbage i maj-juni måned, og dem vil jeg henholde mig til under den resterende del af debatten.

Helge Sander (V):

Det burde være helt fundamentalt i et demokratisk samfund, at den enkelte selv bestemmer, hvem han eller hun vil støtte med sine penge; men sådan er det ikke i Danmark. I Danmark er det sådan, at man som medlem af en fagforening helt automatisk støtter Socialdemokratiet. Der er ikke tale om, at man skal melde sig til, hvis man vil støtte Socialdemokratiet. Den enkelte er pr. automatik med til at støtte den socialdemokratiske koncern. I Danmark tillader et flertal i Folketinget, at den enkeltes frie valg bliver sat ud af kraft. Den enkelte skal nemlig melde fra, hvis han eller hun ikke ønsker at støtte Socialdemokratiet.

Men selv om man melder fra på kuponen i sit fagblad, ja, så skal man betale det samme kontingent, og så går den del af kontingentet, der før gik til Socialdemokratiet, til bl.a. LO's kulturfond og andre tilsyneladende veldædige formål. Nu er det bare således, at disse tiltag i fagbevægelsen eksisterede, længe før det blev muligt at melde fra over for støtten til Socialdemokratiet. Så det er selvfølgelig ikke andet og mere end en dårlig undskyldning.

Hvis endelig fagforeningerne var konsekvente, så skulle de tvangsopkræve til partierne i forhold til, hvordan medlemmerne af LO stemmer. Sandheden er jo ifølge flere meningsmålin-